

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 341/2020
10.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Голубовић, адвокат из ..., против туженог ДОО „Tarkett“ Бачка Паланка, кога заступају Предраг Боговац и Милан Калуђерски, адвокати из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/19 од 23.09.2019. године, у седници одржаној 10.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/19 од 23.09.2019. године којом је потврђена пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П1 60/17 од 20.02.2019. године у главној ствари (престанак радног односа, реинтеграција).

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/19 од 23.09.2019. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П1 60/17 од 20.02.2019. године којим је одбијен захтев тужиоца за поништај решења туженог о привременом удаљењу са рада тужиоца.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 60/17 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог од 11.09.2001. године којим је тужилац привремено удаљен са рада, решења дисциплинског органа број Д ../01 од 26.10.2001. године којим је тужиоцу изречена мера престанка радног односа и одлука број ../01 од 04.12.2001. године којом је приговор тужиоца одбијен, захтев да тужени буде обавезан да тужиоца врати на рад на исто или слично радно место које одговара његовој стручној спреми као и захтев да тужени тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/19 од 23.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу чл. 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04... 111/09) који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија делимично неоснована а делимично недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог почев од 01.12.1982. године а на радно место ... погона PVC2m СПЈ „Vinyl“ распоређен је 01.06.2000. године. Правилником о систематизацији радних места туженог од 17.11.1999. године одређен је делокруг послова ... погона PVC2m СПЈ „Vinyl“ који је ближе описан у нижестепеним пресудама. Тужиоцу је стављена на терет повреда радних обавеза због чега је против тужиоца покренут, вођен и окончан дисциплински поступак у коме је утврђено да је тужилац учинио повреду радне обавезе из члана 55. став 1. тачка 1. (неблаговремено несавесно и немарно извршавање радних обавеза и дужности), тачка 2. (незаконито располагање средствима) и тачка 5. (злоупотреба положаја и прекорачења овлашћења) Колективног уговора АД „Синтелон“ Бачка Паланка. Захтев против тужиоца за покретање дисциплинског поступка поднет је 11.09.2001. а допуна захтева 22.10.2001. године у погледу правне квалификације учињених повреда радних обавеза тако што му је поред већ стављених повреда радних обавеза додата и основана сумња за повреду радне обавезе из члана 55. став 1. тачка 1. (неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних дужности и обавеза) Колективног уговора АД „Синтелон“ Бачка Паланка. По спроведеном поступку дисциплински орган туженог је 26. 10.2001. године донео решење којим је тужилац оглашен кривим што је у периоду од 08.01.2001. до 18.07.2001. знао, односно био дужан да зна да се издваја и задржава у погонском магацину погона PVC2m произведена готова роба PVC под ширине 2м-985 ролни у количини од 48.449 м² различитог квалитета (I класа, II класа, ванкласна роба и отпадна роба) која није материјално запримљена путем примопредајнице у магацин готове робе. У поступку који је вођен утврђено је да је роба мимо важећих и устаљених процедура и правила директно отпремана из предузећа на илегалан и противправан начин без материјалног и финансијског задужења и фактурисања чиме је предузећу причињена штета умањењем имовине. Поред тога утврђено је да је 03.07.2001. године са знањем тужиоца из погонског магацина или магацина готове робе погона PVC2m и по његовим инструкцијама датим магационеру утоварена и отпремљена готова роба која није била материјално задужена у магацину готове робе I и II класе, одређене количине те је одмах по утовару наведене робе магационеру издиктирао податке о роби на основу којих је сачињена отпремница. Даље је утврђено да је 15.06.2001. године од истог магационера узео отпремницу за одређену робу и одређене количине која је истог дана утоварена у возило, да их однесе у ДОО „Синткомерц“ што није учинио. Наведена роба је са његовим знањем отпремљена из погонског магацина или магацина готове робе а није била материјално задужена. Поред тога тужилац је оглашен кривим зато што је у првој половини месеца јула 2001. године са његовим знањем из погонског

магацина отпремљена готова роба одређене количине и по његовим инструкцијама утоварена дана 17.07.2001. године у возило, иако је знао да није запримљена путем примопредајнице у магацин готове робе, а затим наложио магационеру да сачини отпремнице одређеног броја и датума, за одређену количину робе која је отпремљена преко ДОО „Синткомерц“ на његов налог за непостојећу фирму. Тужилац је оглашен кривим и зато што је у периоду од 16.01.2001. године до 28.06.2001. године из погона PVC2m без овлашћења извршног директора одобрио ДОО „Синткомерц“ ради даље продаје полупроизвода – отпадног јутаног филца у одређеној количини без финансијског задужења. Наведеним радњама тужилац је извршио повреду радне обавезе из члана 55. став 1. тачка 1. (неблаговремено несавесно и немарно извршавање радних обавеза и дужности), тачка 2. (незаконито располагање средствима) и тачка 5. (злоупотреба положаја и прекорачења овлашћења) Колективног уговора АД „Синтелон“ Бачка Паланка, због чега му је изречена мера престанка радног односа. Одговорност тужиоца као ... погона била је широко постављена и обухватала је све активности које се одвијају у погону. Задатак тужиоца био је да врши контролу свих активности које су се одвијале у погону што обухвата и процесе класирања и обележавања робе, преко праћења робе која се износи из погона а затим и отпремање робе из магацина. Иако је за сваку од ових фаза постојало одговорно лице, тужилац је као ... имао обавезу контроле свих фаза. Тужилац није само пропустио да изврши контролу свих фаза већ је и по његовом налогу роба отпремана мимо устаљених процедура. У кривичном поступку који је вођен против тужиоца, исти је ослобођен правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду К 42/16 јер није доказано да је извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења дисциплинског органа о престанку радног односа и решење којим је одбијен приговор тужиоца на тако донето решење.

По члану 101. став 1. тачка 1, 2. и 5. Закона о радним односима („Службени гласник РС“, број 55/96) који је важио у време доношења решења о престанку радног односа мера престанка радног односа се изриче за повреду радних обавеза које се огледају у неблаговременом, несавесном и немарном извршавању радних дужности и обавеза, незаконитом располагању средствима и злоупотреби положаја и прекорачењу овлашћења. Према члану 98. истог закона, покретање дисциплинског поступка застарева у року од три месеца од дана сазнања за повреду радне обавезе и учиниоца, односно у року од шест месеци од дана када је повреда учињена (став 1). Ако повреда радне обавезе садржи обележја кривичног дела, покретање дисциплинског поступка застарева протеклом шест месеци од дана сазнања за повреду радне обавезе и учиниоца односно протеклом рока застарелости за то кривично дело.

Имајући у виду да је у дисциплинском поступку, који је супротно ревизијским наводима покренут у законом прописаном року (последња повреда радне обавезе учињена је у половини јула месеца 2001. године, а захтев за покретање дисциплинског поступка поднет 11.09.2001. године), утврдио да је тужилац учинио повреде радних обавеза које су му стављене на терет, а које представљају отказни разлог, то је правилно одбијен захтев тужиоца за поништај решења туженог о престанку радног односа и захтев којим је тражио реинтеграцију у радни однос.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује да је због ослобађајуће кривичне пресуде тужбени захтев требало да буде усвојен. По правилном закључку нижестепених судова кривична одговорност је независна од парничне, па ни парнични поступак у ком се оцењује законитост дисциплинске мере не зависи од кривичног поступка осим у случају доношења осуђујуће кривичне пресуде која везује парнични суд.

Ревизијским наводима којима се побија оцена изведених доказа у суштини се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу чл. 398. став 2. ЗПП.

На основу чл. 405. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

У делу којим је тужилац тражио поништај решења туженог о суспензији тужиоца, ревизија није дозвољена.

Према члану 439. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како је предмет тужбеног захтева, поништај решења о суспензији, а не спор о заснивању, постојању и престанку радног односа, то ревизија у овом делу није дозвољена у смислу цитиране законске одредбе.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић